

"הַשְׁרַח הַחֲלָבִי" לַתּוֹרָה

תרגום התורה לערבית-יהודית שבפי יהודי ארם-צובא (חלב)

ספר ויקרא
פרשת אמור

המרכז העולמי למורשת יהדות ארם-צובא (חלב)
תל-אביב תשס"ו - 2005

© כל הזכויות שמורות למרכז העולמי למורשת יהדות ארם צובא (חלב) המבקש לצטט מהספר

רשאי לעשות כן, בתנאי שיציין את שם הספר, ואת שם המוסד שהוציאו לאור:

המרכז העולמי למורשת יהדות ארם צובא (חלב)

ג יִדְגְּמֶהוּ בְּאֵבָן: וְאֲנִי אֶתֶּן אֶת־
פָּנַי בְּאִישׁ הַהוּא וְהִכֵּיתִי אֹתוֹ
מִקֶּרֶב עַמּוֹ כִּי מִזְרַעוֹ נָתַן
לְמֶלֶךְ לִמְעַן טַמֵּא אֶת־מִקְדָּשִׁי
ד וּלְחַלֵּל אֶת־שֵׁם קֹדֶשִׁי: וְאִם
הָעָם יַעֲלִימוּ עִם הָאָרֶץ אֶת־
עֵינֵיהֶם מִן־הָאִישׁ הַהוּא בְּתֵתוֹ
מִזְרַעוֹ לְמֶלֶךְ לְבִלְתִּי הַמִּית
ה אֹתוֹ: וּשְׁמַתִּי אֲנִי אֶת־פָּנַי
בְּאִישׁ הַהוּא וּבִמְשַׁפְּחָתוֹ
וְהִכֵּיתִי אֹתוֹ וְאֶת כָּל־הַזִּנִּים
אֲחֵרָיו לְזִנוּת אַחֲרֵי הַמֶּלֶךְ
וּמִקֶּרֶב עַמָּם: וְהִנָּפֵשׁ אִשׁוֹ
תִּפְנֶה אֶל־הָאֵבֶת וְאֶל־
הַיָּדְעָנִים לְזִנוּת אַחֲרֵיהֶם וּנְתַתִּי
אֶת־פָּנַי בְּנִפְשׁ הַהוּא וְהִכֵּיתִי
ז אֹתוֹ מִקֶּרֶב עַמּוֹ: וְהִתְקַדְּשְׁתֶּם
וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים כִּי אֲנִי יְהוָה
שׁוּשִׁי (שְׁבִיעִי) ח אֱלֹהֵיכֶם: וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־חֻקֹּתַי
וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם אֲנִי יְהוָה
ט מִקְדָּשְׁכֶם: כִּי־אִישׁ אִישׁ אֲשֶׁר
יִקְלַל אֶת־אָבִיו וְאֶת־אִמּוֹ מוֹת
יוֹמָת אָבִיו וְאִמּוֹ קָלַל דְּמִיו בּוֹ:
י וְאִישׁ אֲשֶׁר יִנָּאֵף אֶת־אִשְׁתּוֹ
אִישׁ אֲשֶׁר יִנָּאֵף אֶת־אִשְׁתּוֹ
יָרְעֶהוּ מוֹת־יוֹמָת הַנָּאֵף
יא וְהִנָּאֵפֶת: וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב
אֶת־אִשְׁתּוֹ אָבִיו עֲרוֹת אָבִיו
גֵּלָה מוֹת־יוֹמָתוֹ שְׁנֵיהֶם
יב דְּמִיהֶם בָּם: וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב

אֶת־כָּלְתּוֹ מוֹת יוֹמָתוֹ שְׁנֵיהֶם
יג תִּבְלַע עֵשׂוֹ דְּמִיהֶם בָּם: וְאִישׁ
אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת־זָכָר מִשְׁכַּבִּי
אִשָּׁה תוֹעֵבָה עֵשׂוֹ שְׁנֵיהֶם מוֹת
יד יוֹמָתוֹ דְּמִיהֶם בָּם: וְאִישׁ אֲשֶׁר
יִקַּח אֶת־אִשָּׁה וְאֶת־אִמָּהּ זִמָּה
הוּא בְּאֵשׁ יִשְׂרָפוּ אֹתוֹ וְאֵתָּהּ
וְלֹא־תִהְיֶה זִמָּה בְּתוֹכְכֶם:
טו וְאִישׁ אֲשֶׁר יִתֵּן שְׂכָבְתּוֹ
בְּבִהֶמָה מוֹת יוֹמָת וְאֶת־
טז הַבִּהֶמָה תִּהְרָג: וְאִשָּׁה אֲשֶׁר
תִּקְרַב אֶל־כָּל־בְּהֵמָה לְרִבְעָה
אֵתָּהּ וְהִרְגָּת אֶת־הָאִשָּׁה וְאֶת־
הַבִּהֶמָה מוֹת יוֹמָתוֹ דְּמִיהֶם
יז בָּם: וְאִישׁ אֲשֶׁר־יִקַּח אֶת־
אֶחָתוֹ בֵּת־אָבִיו אוֹ בֵּת־אִמּוֹ
וְרָאָה אֶת־עֲרוֹתָהּ וְהִיא־תִּרְאָה
אֶת־עֲרוֹתָהּ חֹסֶד הוּא וְנִכְרְתוּ
לְעֵינָיו בְּנֵי עַמָּם עֲרוֹת אֶחָתוֹ
יח גֵּלָה עֲוֹנוֹ יִשָּׂא: וְאִישׁ אֲשֶׁר־
יִשְׁכַּב אֶת־אִשָּׁה דוּחַ וְגִלָּה
אֶת־עֲרוֹתָהּ אֶת־מִקְרָהּ הִעֲרָה
וְהוּא גִלָּתָהּ אֶת־מִקְוֹר דְּמִיָּהּ
וְנִכְרְתוּ שְׁנֵיהֶם מִקֶּרֶב עַמָּם:
יט וְעֲרוֹת אַחֲוֹת אִמָּהּ וְאֶחָת
אָבִיהָ לֹא תִגְלֶה כִּי אֶת־שְׂאֵרָו
כ הִעֲרָה עֲוֹנָם יִשָּׂאוּ: וְאִישׁ אֲשֶׁר
יִשְׁכַּב אֶת־דֹּדָתּוֹ עֲרוֹת דָּדוֹ גֵּלָה
חֲטָאִם יִשָּׂאוּ עֲרִירִים יָמָתוֹ:
כא וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת־אִשְׁתּוֹ

אֲחִיו נָדָה הוּא עֲרוֹת אֲחִיו גֵּלָה
כב עֲרִירִים יִהְיוּ: וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־
כָּל־חֻקֹּתַי וְאֶת־כָּל־מִשְׁפָּטַי
וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תִקְיֹא
אֶתְכֶם הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי מֵבִיא
כג אֶתְכֶם שָׁמָּה לְשִׁבְתָּ בָּהּ: וְלֹא
תֵלְכוּ בְּחֻקֵּי הַגּוֹי אֲשֶׁר־אֲנִי
מִשְׁלַח מִפְּנֵיכֶם כִּי אֶת־כָּל־
כד אֱלֹהִים עֲשׂוּ וְאִקְרָץ בָּם: וְאָמַר
לְכֶם אַתֶּם תִּירְשׁוּ אֶת־אֲדֻמָּתָם
וְאֲנִי אֶתְנַנֶּה לְכֶם לְרִשְׁתָּ אֹתָהּ
אָרֶץ זֹבֶת חֶלֶב וְדִבְשׁ אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר־הִבְדַּלְתִּי אֶתְכֶם
מִן־הָעַמִּים: וְהִבְדַּלְתֶּם בֵּין־
כה הַבִּהֶמָה הַטְּהוֹרָה לְטַמְאָה
וּבֵין־הָעוֹף הַטָּמֵא לְטָהוֹר וְלֹא־
תִשְׁקְצוּ אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם
בַּבִּהֶמָה וּבָעוֹף וּבְכָל אֲשֶׁר
תִּרְמַשׁ הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־הִבְדַּלְתִּי
לְכֶם לְטַמֵּא: וְהִיִּיתֶם לִי
טו קְדוֹשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה
וְאִבְדַּלְתֶּם אֶתְכֶם מִן־הָעַמִּים
כו לִהְיוֹת לִי: וְאִישׁ אוֹ־אִשָּׁה כִּי־
יִהְיֶה בֵּהֶם אוֹב אוֹ יִדְעֵנִי מוֹת
יוֹמָתוֹ בְּאֵבָן יִדְגְּמוּ אֹתָם
דְּמִיהֶם בָּם:

אָמַר כֹּאֵא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אָמֵן ס
אֶל־הַכֹּהֲנִים בְּנֵי אַהֲרֹן וַאֲמַרְתָּ
אֱלֹהִים לְנַפֵּשׁ לֹא־יִטְמָא

ורגול אלדי יאכוד אל אכתו בינית אבו או בינית אמו וינצור אלא סוותרא והיא תנצור אלא סוותרא נקץ הוא וינקטעו לחצרות בנין קומון סוותרא אכתו כשף דנבו יקבל: 18. ואיש - ורגול אלדי יטאגיע מע אמרה מוגועהא <!> ויכשיף אלא סוותרא אלא מנבעהא כשף והיא כשפית אלא מנבע דמומהא וינקטעו תננהון מן מאבין קומהון: 19. ועדות - וסוותרא אכית אימך ואיכית אבוך לם תכשיף אין אלא קראייבו כשף דנבהון יקבלו: 20. ואיש - ורגול אלדי יטאגיע מע עמתו סוותרא עמו כשף כסתהון יקבאלו וחדין ימותו: 21. ואיש - ורגול אלדי יאכוד אלא זוגית אכו חידה היא סוותרא אכו כשף וחדין יכוננו: 22. ושמרתם - ותחפצו אלא גמיע רסומאתי ואלא גמיע אחכאמי ותצנעו ליהון ולם תסתפריג ליכון אלארץ אלדי אנא מגיב ליכון תם ליתגלסו פיהא: 23. ולא - ולם תמצו פי רסומאת אלשיעיב אלדי אנא באעית מן קדמכון אין אלא גמיע הדולי צינעו ותיגירית <וכריהת> פיהון: 24. ואמר - וקילית ליכון אנתו תוורתו אלא ארעהון ואנא אעטיהא ליכון לתוורתו ליהא ארץ נקט חליב ועסל אנא אללה אלהכון אלדי פרקת ליכון מן אלאומאם: 25. והבדלתם - ותפרקו בין בהימיה דכייה לנגסיה ובין סיר נגיס לידיכי ולם תרגסו אלא נפסכון פיל בהימיה ופיל סיר ופי גמיע אלדי תדבי אלארץ אלדי פרקת ליכון ליניגיס: 26. והייתם - ותכוננו לי מקדסין אין מקדס אנא אללה ופרקת ליכון מן אלאומם לתכוננו לי: 27. ואיש - ורגול או אמרה אין יכון פיהון אוב או ידעוני קתל יקתלו פיל חגר ירגמו ליהון מלזומין אלקתל:

כא

1. ויאמר - וקאל אללה אלא מוסה קול אלא אלכדאם אמר בנין אהרון ותקול אליהון לינפס לם יתנגס פי קומו:

אלנאר קתל יקתל קום גומאעית ישראל ירגמו פיל חגאר: 3. ואני - ואנא אגעל אלא גצבי פי דאליך אלרגול ואקטע אלו מן מאבין קומו אין מנסלו עטא למעבוד אלנאר לאגל נגס אלא מקדסי וליבאדיל אלא איסים קדוסי: 4. ואם - ואנכאן כאפי יכפו קום גומעית ישראל אלא עיונהון מן דאליך אלרגול פיגעלו מנסלו למעבוד אלנאר ליליס יקתלו אלו: 5. ושמתי - ואגעל אנא אלא גצבי פי דאליך אלרגול ופיטיפתו ואקטע אלו ואלא גמיע מנדגין ורא לינדגו ורא מעבוד אלנאר מן מאבין קומו: 6. והנפש - ואלנפס אלדי תילתיפית אלא אלאובות ואלא אלידעונים לינדיגו וראהון ואגעל אלא גצבי פי דאליך אלנפס ואקטע אלו מן מאבין קומו: 7. והתקדשתם - ותתקדסו ותכוננו מקדסין אין אנא אללה אלהכון: 8. ושמרתם - ותחפצו אלא רסומאתי ותצנעו ליהון אנא אללה מקדסכון: 9. כי - אין רגול רגול אלדי ישאתים אלא אבו ואלא אמו קתל יקתל אבו ואמו שתם מלזום אלקתל: 10. ואיש - ורגול אלדי יזני מע זוגית רגול אלדי יזני מע זוגית רפיקו קתל יקתל אלזאני ואלזאנייה: 11. ואיש - ורגול אלדי יטאגיע מע זוגית אבו סוותרא אבו כשף קתל יקתלו תננהון מלזומין אלקתל: 12. ואיש - ורגול אלדי יטאגיע מע כנתו קתל יקתלו תננהון תכרבוט צינעו מלזומין אלקתל: 13. ואיש - ורגול אלדי יטאגיע מע דבר מטעית אמרה כריהא צינעו תנינהון קתל יקתלו מלזומין אלקתל: 14. ואיש - ורגול אלדי יאכוד אלא אמרה ואלא אימהא פחש היא פיל נאר יחרקו אלו ואלהון ולם תכון פחש פי מבינכון: 15. ואיש - ורגול אלדי יגעל טגעתו פיל בהימיה קתל יקתל ואלא אלבהימיה תקתלו: 16. ואשה - ואמרה אלדי תקרב אלא גמיע בהימיה ליתטגעהא ותקתול אלא אלאמרה ואלא אלבהימיה קתל יקתלו מלזומין אלקתל: 17. ואיש -

- קלון או חרפה, כת"א (קלנא). ורש"י העיר: לשון ארמי הוא, חרפה - חסודא. 20. ערירים - בודדים, וכן גר. ב: בלא אוולד - בלא ילדים, כת"א (בלא ולד). 23. ואקץ - תחילה תרגם "ותילירית", וכן תרגם ב, כנראה בשינוי פונטי של גר: וצגרת, שמשמעה ואקץ. בסוף השורה הוסף מתרגמנו: וכריהית - ושנאתי, ומאסתי.

כא

1. לנפש - לנפש. בגד: עלא נפס מיית - על נפש מת, כת"א (על מית).

לאיל. ד: למעבוד - לאיל. ג: ליל מעבוד או ליל צנאם אלנאר - שני התרגומים הנ"ל, וכן בהמשך. עם הארץ - עם קהל ישראל, כת"א (עמא בית ישראל). בג: קום אלארץ - תרגום מילולי. 3. פני - זעמי, וכן בגד, כת"א (רוגזי). וכרס: גצבי, וכן להלן. 6. אל האבת ואל חידענים - ראה לעיל יט 31, ולהלן פסוק 27. 9. דמיו בו - חייב מיתה, וכן ב, כת"א (קטלא חיב). ג: מסתחיק אלקתל - חייב מיתה. ד: דמוטו פי - תרגום מילולי. וכן בהמשך. 12. תבל - ראה לעיל יח 23. 17. חסד - פחיתות. בגד: עאר

ב בעמיו: כי אם-לשארו הקרב
אליו לאמו ולאביו ולבנו
ג ולבתו ולאחיו: ולאחתו
הבתולה הקרובה אליו אשר
לא-היתה לאיש לה יטמא:
ד לא יטמא בעל בעמיו להחלו:
ה לא-יקרחה קרחה בראשם
ופאת זקנם לא יגלחו ובבשרם
ו לא ישרטו שרטת: קדשים
יהיו לאלהיהם ולא יחללו שם
אלהיהם כי את-אשי יהוה
לחם אלהיהם הם מקריבם
ז והיו קדש: אשה זנה וחללה
לא יקחו ואשה גרושה
מאישה לא יקחו כי-קדש הוא
ח לאלהיו: וקדשתו פי-את-
לחם אלהיה הוא מקריב קדש
יהיה-לך כי קדוש אני יהוה
ט מקדשכם: ובת איש כהן כי
תחל לזנות את-אביו היא
מחללת באש תשרף:
י והכהן הגדול מאחיו
אשר-יוצק על-ראשו שמן
המשחה ומלא את-ידיו ללבש
את-הבגדים את-ראשו לא
יפרע ובגדיו לא יפרס: ועל
כל-נפשת מת לא יבא לאביו
יב ולאמו לא יטמא: ומן-
המקדש לא יצא ולא יחלל
את מקדש אלהיו כי נזר שמן

ויקרא

קיד

משחת אלהיו עליו אני יהוה:
יג והוא אשה בבתוליה יקח:
יד אלמנה וגרושה וחללה זנה
את-אלה לא יקח פי אם-
בתולה מעמיו יקח אשה:
טו ולא יחלל זרעו בעמיו כי
אני יהוה מקדשו:
שני וידבר יהוה אל-משה
טז לאמר: דבר אל-אהרן לאמר
איש מזרעה לדורתם אשר
יהיה בו מום לא יקרב להקריב
יז לחם אלהיו: כי כל-איש
אשר-בו מום לא יקרב איש
עור או פסח או חרס או
יט שרוע: או איש אשר-יהיה בו
כ שבר רגל או שבר יד: או-גבן
או-דק או תבלל בעינו או גרב
כא או ולפת או מרוח אשף: כל-
איש אשר-בו מום מזרע אהרן
הכהן לא יגש להקריב את-
אשי יהוה מום בו את לחם
כב אלהיו לא יגש להקריב: לחם
אלהיו מקדשי הקדשים
כג ומן-הקדשים יאכל: אך אל-
הפרכת לא יבא ואל-המזבח
לא יגש כי-מום בו ולא יחלל
את-מקדשי כי אני יהוה
כד מקדשם: וידבר משה אל-
אהרן ואל-בניו ואל-כל-בני
ישראל:

ז כב וידבר יהוה אל-משה לאמר:
ב דבר אל-אהרן ואל-בניו וינזרו
מקדשי בני-ישראל ולא
יחללו את-שם קדשי אשר הם
ג מקדשים לי אני יהוה: אמר
אלהם לדתיתכם כל-איש |
אשר-יקרב מכל-זרעכם אל-
הקדשים אשר יקדשו בני-
ישראל ליהוה וטמאתו עליו
ונכרתה הנפש ההוא מלפני
ד אני יהוה: איש איש מזרע
אהרן והוא צרוע או זב
בקדשים לא יאכל עד אשר
יטהר והנגע בכל-טמא נפש
או איש אשר-תצא ממנו
ה שכבת-זרע: או-איש אשר יגע
בכל-שרץ אשר יטמא-לו או
באדם אשר יטמא-לו לכל
טמאתו: נפש אשר תגע-
ו בו וטמאה עד-הערב ולא
יאכל מן-הקדשים כי אם-
ז רחץ בשרו במים: ובא
השמש וטהר ואחר יאכל מן-
ח הקדשים כי לחמו הוא: נבלה
וטרפה לא יאכל לטמאה-
ט בה אני יהוה: ושמרו את-
משמרתו ולא-ישאו עליו
חטא ומתו בו כי יחללהו אני
י יהוה מקדשם: וכל-זר לא-

20. או מחוגאב או נאעים או ביצה פי עינו או גראב או חזאזיה או ממעוס אלאחשה: 21. כל - גמיע רגול אלדי פי עיב מן נסל אהרון אלכאדים לם יתקדס ליקריב אלא קוראבין אללה עיב פי אלא טועם אילאהו לם יתקדס ליקריב: 22. לחם - טועם אילאהו מן כאץ אלאקדאס ומן אלאקדאס יאכול: 23. אך - פקט אלא אלפרדא לם יגי ואלא אלמדבח לם יתקדס אין עיב פי ולם יבאדיל אלא מקדסי אין אנא אללה מקדסהו: 24. וידבר - וכלם מוסה אלא אהרון ואלא בנינו ואלא גמיע בנין ישראל:

כב

1. וידבר - וכלם אללה אלא מוסה קאיילא: 2. דבר - כאלים אלא אהרון ואלא בנינו וינפירקו מן אקדס בנין ישראל ולם יבאדלו אלא איסים קדוסי אלדי הימא מקדסין לי אנא אללה: 3. אמר - קול אליהו לאגילכון גמיע רגול אלדי יקרב מן גמיע נסלכון אלא אלאקדאס אלדי יקדו בנין ישראל קדאם אללה ונגסתו עליה ותנקיטיע דאליך נפס מן קידמי אנא אללה: 4. איש - רגול רגול מן נסל אהרון והוא מברוץ או נקט פיל אקדאס לם יאכול חיתא אלדי ירכא ואל בינדק פי גמיע ניגיס נפס או רגול אלדי תכרוג מינו טגעית נסל: 5. או רגול אלדי ינדק פי גמיע רביב אלדי יתנגס לו או פיל אנסאן אלדי יתנגס לו לגמיע נגסתו: 6. נפש - נפס אלדי תנדק פי ותתנגס חיתא אלעיטא ולם יאכול מן אלאקדאס פלאכין כסאל לחמו פיל מא: 7. ובא - ותגיב אלשמס וידכא ובעד יאכול מן אלאקדאס אין טועאמו הוא: 8. נבלה - לאשיה ופטיסיה לם יאכול ליתנגס פיהא אנא אללה: 9. ושמרו - ויחפצו אלא מחפצתי ולם יקבלו עליה כטא וימותו פי סבאבו אין יבאדלו אנא אללה מקדסהו: 10. וכל - וגמיע גאריב לם יאכול קדוס סאכין כאדים ויגיר לם יאכול

2. כי - פלאכין לקראיבו אלקאריב אליה לאמו ולאבו ולא אבנו ולא בנתו ולא אכו: 3. ולאחתו - ולא אכתו אלכבריה אלקאריביה אליה אלדי לם כאנית לירגול ליהא יתנגס: 4. לא - לם יתנגס כביר פי קומו ליבאדלו: 5. לא - לם ינתפו ניתפיה פי ראסהו וגאהית דקנהו לם יחלקו ופי לחמהו לם יכמשו כימיש: 6. קדשים - מקאדסין יכוננו לאלההו ולם יבדלו איסים אלההו אין אלא קוראבין אללה טועאם אלההו הימא מקרבין ויכוננו קדוס: 7. אשה - אמרה זנייה ובדאליה לם יאכרו ואמרא מטלקה מן גזוהא לם יאכרו אין מקדאס הוא לאילאהו: 8. וקדשתו - ותקדו אין אלא טועם אילחך הוא מקריב מקדאס יכון לך אין מקדאס אנא אללה מקדסכו: 9. ובת - ובינית רגול כאדים אין תתבדאל ליתני אלא אבוהא היא מבדליה פי נאר תחתייריק: 10. והבחן - ואלכאדים אלכביר מן אכוותו אלדי ינסיכב עלא ראסו זית אלמסחא ויכאמיל אלא ווגבו ליילביס אלא אלאתיאב אלא ראסו לם יראבי שחפיה ואתיאבו לם ימאזיק: 11. ועל - ועלא גמיע אנפוס מאיית לם יגי לאבו ולאמו לם יתנגס: 12. ומן אלמקדאס לם יכרוג ולם יבאדיל אלא מקדס אילחך אין תאג זית מסחית אילאהו עליה אנא אללה: 13. והוא אמרא פי בכירותהא יאכוד: 14. אלמנה - ארמאליה ומטלקא ומבדאליה זאנייה אלא הדולי לם יאכוד פלאכין בכרייה מן קומו יאכוד אמרה: 15. ולא - ולם יבאדיל נסלו פי קומו אין אנא אללה מקדו: 16. וידבר - וכלם אללה אלא מוסה קאיילא: 17. דבר - כאלים אלא אהרון קאיילא רגול מן נסלך לאגלהו אלדי יכון פי עיב לם יקרב ליקריב טועם אילאהו: 18. כי - אין גמיע רגול אלדי פי עיב לם יקרב רגול אעמיה או מכרסת או מפטוץ או זאייד: 19. או רגול אלדי יכון פי כיסיר ריגיל או כיסיר יד:

שרוע - יתר, וכן בגד, כפירוש רש"י: שרוע - שאחת מאבריו גדולה מחברתה וכו'. 20. גבן - וכן בד. ג: מחוגאב או אקדב - נרדפים. דק - דקוק. בגד: נאעים - נרדפים. תבלל - לוכן בעין, וכן בד. ג: בייאצא או גלאליה, כפירוש רש"י: דבר המבלבל את העין, כגון חוט לבן הנמשך מן הלכן ופוסק בסירה. וכו' דק: לוכן באישון העין, ונקרא תבלול, שהוא מבלבל שחרות האישון. ילפת - וכן בגד, וכולם כתרנוס רס"ג: חזא, שהוא: "מין שחין יבש הנושר קלפות כשמגרדים אותו". ראה קאפח 1984, עמ' קמא. רש"י: היא חזוית המצרית. ולמה נקראת ילפת? שמלפתת והולכת עד יום המיתה. והוא לח מהחזין ויבש מכפנים. מרוח אשך - וכן ד. ג: ממעוס אלביץ או ממעוס אלאחשא. ג: מפעום אלאחשא - מעוך הכינים, וכולם כת"א וכפירוש רש"י: לפי התרגום, מרים פחדין, שפחדיו מרוססים, שביצים שלו כתותין.

וראה לעיל יט 28. 4. בעל בעמיו - גדול בעמו, וכן בד. ג: כביר או אסתאד - גדול או אדון, כת"א (רבא). 6. אשי - קרבנות, וכן בגד, כת"א (קורבניא). 7. וחללה - וכן בד: ומבדאליה. ג: ויבאדלו, כתרנוס רס"ג: ומבדולה - ומתוללת. וראה ת"א (ומחללה). וראה רש"י: וכן שנתחללה מן הכהונה על ידי ביאת אחד מן הפסולים לכהונה. 10. והבחן - ראה במבוא. 12. שמן משחת אלהיו - וכן ב. ד: וית כוברית אלאהו - שמן גדולת אלוהיו, כת"א (משח רבות אלהיו). 18. עור - סומא, וכן בג, כתרנוס רס"ג: אעמיו. ד: אעוור - עוור בעין אחת. פסח - וכן ב. ג: אעראג - נרדפים. חרם - פחוס. ג: אפטאין - מי שאפו פחוס, וכולם כפירוש רש"י, בעקבות חז"ל: שחוטמו שקוע בין שתי העינים. וכן הוא בתרגום הארמי המיוחס ליונתן: ורום דלקי בחוטמיה, וראה פירוש רד"ק והערת המהדיר קמלר 1970, עמ' רנא. ב: נאקין - חסר. בויקה לשרוע, שתרנוס "יתר"

יאֵאֵכַל קֹדֶשׁ תּוֹשֵׁב כֹּהֵן וְשָׂכִיר
 יא לֹא-יֵאֵכַל קֹדֶשׁ: וְכֹהֵן כִּי-יִקְנֶה
 נֶפֶשׁ קִנְיָן כֶּסֶף הוּא יֵאֵכַל בּוֹ
 וְיִלְוֶה בֵּיתוֹ הֵם יֵאֵכְלוּ בִלְחָמוֹ:
 יב וּבֵת-כֹּהֵן כִּי תִהְיֶה לְאִישׁ זָר
 הוּא בְּתֵרוּמַת הַקֹּדְשִׁים לֹא
 יג תֹּאכַל: וּבֵת-כֹּהֵן כִּי תִהְיֶה
 אֶלְמֶנָה וּגְרוּשָׁה וְזָרַע אִין לָהּ
 וְשִׁבָּה אֶל-בֵּית אָבִיהָ כְּנַעֲוִיָּה
 מִלֶּחֶם אָבִיהָ תֹאכַל וְכָל-זָר
 יד לֹא-יֵאֵכַל בּוֹ: וְאִישׁ כִּי-יֵאֵכַל
 קֹדֶשׁ בְּשִׁגְגָה וַיִּסַּף חֲמִשִּׁיתוֹ
 עָלָיו וְנָתַן לַכֹּהֵן אֶת-הַקֹּדֶשׁ:
 טו וְלֹא יִחַלְלוּ אֶת-קֹדְשֵׁי בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל אֶת אֲשֶׁר-יִרְיֻמוּ
 טז לַיהוָה: וְהִשְׂיָאוּ אוֹתָם עֹון
 אֲשָׁמָה בֹאכְלָם אֶת-קֹדְשֵׁיהֶם
 כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשָׁם:

שלישי

יז וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: ס
 יח דַּבֵּר אֶל-אַהֲרֹן וְאֶל-בָּנָיו וְאֶל-
 כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
 אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן-
 הָגֵר בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִקְרִיב
 קָרְבָּנוֹ לְכָל-נִדְרֵיהֶם וְלִכְל-
 נִדְבוֹתָם אֲשֶׁר-יִקְרִיבוּ לַיהוָה
 טז לַעֲלֹה: לְרִצְנָכֶם תָּמִים זָכָר
 כ בְּבָקָר בְּכֹשֶׁבִים וּבַעֲזִים: כָּל
 אֲשֶׁר-בּוֹ מוֹם לֹא תִקְרִיבוּ כִּי-
 כז לֹא לְרִצּוֹן יִהְיֶה לָכֶם: וְאִישׁ כִּי-

יִקְרִיב זֶבַח-שְׁלָמִים לַיהוָה
 לִפְלֹא-נֹדֶר אוֹ לְנִדְבָה בְּבָקָר
 אוֹ בַעֲזָן תָּמִים יִהְיֶה לְרִצּוֹן
 כב כָּל-מוֹם לֹא יִהְיֶה-בּוֹ: עֹוֶרֶת אוֹ
 שִׁבּוֹר אוֹ-חֲרוּץ אוֹ-יִפְלֹת אוֹ
 גֵּרֵב אוֹ יִלְפַת לֹא-תִקְרִיבוּ אֵלֶּה
 לַיהוָה וְאִשָּׁה לֹא-תִתֶּנּוּ מֵהֶם
 כג עַל-הַזֶּבֶחַ לַיהוָה: וְשׂוֹר וְשָׂה
 שְׂרוּעַ וּקְלוּט נִדְבָה תַעֲשֶׂה אֹתוֹ
 כד וְלִנְדֹר לֹא יִרְצֶה: וּמַעֲוֹךְ וְכַתּוֹת
 וְנִתּוּק וְכִרוֹת לֹא תִקְרִיבוּ
 לַיהוָה וּבִאֲרָצְכֶם לֹא תַעֲשׂוּ:
 כה וּמִיָּד בֶּן-נָכָר לֹא תִקְרִיבוּ אֶת-
 לֶחֶם אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל-אֵלֶּה כִּי
 מִשְׁחַתֶּם בָּהֶם מוֹם בָּם לֹא
 יִרְצוּ לָכֶם:
 כו וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה
 כז לֵאמֹר: שׂוֹר אוֹ-כֹשֶׁב אוֹ-עֹז כִּי
 יוֹלֵד וְהִיָּה שְׁבַעַת יָמִים תַּחַת
 אִמּוֹ וּמִיּוֹם הַשְּׁמִינִי וְהִלָּאָה
 יִרְצֶה לְקָרְבַּן אִשָּׁה לַיהוָה:
 כח וְשׂוֹר אוֹ-שָׂה אֹתוֹ וְאֵת-בָּנוֹ לֹא
 כט תִּשְׁחָטוּ בַּיּוֹם אֶחָד: וְכִי-תִזְבְּחוּ
 זֶבַח-תּוֹדָה לַיהוָה לְרִצְנָכֶם
 ל תִּזְבְּחוּ: בַּיּוֹם הַהוּא יֵאֵכַל
 לֹא-תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ עַד-בָּקָר
 לא אֲנִי יְהוָה: וּשְׁמִרְתֶּם מִצְוֹתַי
 וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם אֲנִי יְהוָה:
 לב וְלֹא תִחַלְלוּ אֶת-שֵׁם קֹדְשִׁי
 וְנִקְדַּשְׁתִּי בַּתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי

ג יְהוָה מְקַדְּשְׁכֶם: הַמוֹצִיא
 אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת
 לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה:

רביעי

כג א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר:
 כ דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
 אֲלֵהֶם מוֹעֲדֵי יְהוָה אֲשֶׁר-
 תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ
 ג אֵלֶּה הֵם מוֹעֲדֵי: שֵׁשֶׁת יָמִים
 תַּעֲשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
 שַׁבַּת שַׁבְּתוֹן מִקְרָא-קֹדֶשׁ כָּל-
 מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ שַׁבַּת הוּא
 לַיהוָה בְּכָל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם:

ד אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְהוָה מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ
 אֲשֶׁר-תִּקְרְאוּ אֹתָם בַּמוֹעֲדִים:
 ה בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בָּאֲרֵבָעָה
 עֶשֶׂר לַחֹדֶשׁ בֵּין הָעֲרֵבִים פֶּסַח
 ו לַיהוָה: וּבַחֹמֶשׁ עֶשֶׂר יוֹם
 לַחֹדֶשׁ הַזֶּה חַג הַמִּצּוֹת לַיהוָה
 שְׁבַעַת יָמִים מִצּוֹת תֹּאכְלוּ:
 ז בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא-קֹדֶשׁ
 יִהְיֶה לָכֶם כָּל-מְלָאכָת עֲבֹדָה
 ח לֹא תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה
 לַיהוָה שְׁבַעַת יָמִים בַּיּוֹם
 הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא-קֹדֶשׁ כָּל-
 מְלָאכָת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ:

ט וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: ס
 י דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ

קדוש: 11. ובהן - וכאדים אין ישתירי נפס משתרא פיצתו הוא יאכול פי ומוולוד ביתו הימא יאכלו פי טועאמו: 12. ובת - ובינית כאדים אין תכון לרגול גאריב היא פי רפעית אלאקדאס לם תאכול: 13. ובת - ובינית כאדים אין תכון ארמאליה ומטלקה ונסל ליס ליהא ותרגע אלא בית אבוהא כי זגרהא מן טועם אבוהא תאכול וגמיע גאריב לם יאכול פי: 14. ואיש - ורגול אין יאכול קדוס פיל גלטא ויזיד כמסו עליה ויעטי לל כאדים אלא אלקדוס: 15. ולא - ולם יבדלו אלא אקדס בנין ישראל אלא אלדי ירפעו קדאם אללה: 16. והשיאו - ויקבלו ליהון דנב וכטייה פי אכלהון אלא אקדסהון אין אנא אללה מקדסהון:

כג

17. וידבר - וכלם אללה אלא מוסה קאיילא: 18. דבר - כאלים אלא אהרון ואלא בנינו ואילא גמיע בנין ישראל ותקול אליהון רגול רגול מן גומאעית ישראל ומן אלגאריב פי ישראל אלדי יקריב קרבנו לגמיע נדורתהון ולגמיע סכייתהון אלדי יקרבו קדאם אללה לסעידיה: 19. לרענכם - לרעכון כאמיל דכר פיל בקר פיל כווריה ופיל מאעיז: 20. כל - גמיע אלדי פי עיב לם תקרבו אין לם לירצה יכון ליכון: 21. ואיש - ורגול אין יקריב דבח אסלאים קדאם אללה ליפריק נדיר או לסכייה פיל בקר או פיל גנאם כאמיל יכון לירצה גמיע עיב לם יכון פי: 22. עורת - מעמי או מכסור או משרום או תלוליה או גרב או חזאזיה לם תקרבו הדולי קדאם אללה וקורבן לם תגעלו מנהון עלא אלמדבח קדאם אללה: 23. ושור - ותור וכרוף זאייד ונאקיס סכייה תצנע אלו ולינידיר לם ירתיצי: 24. ומעוך - וממעוס ומדקוק ומקלוע ומקטוע לם תקרבו קדאם אללה ופי ארעכון לם תצנעו: 25. ומיד - ומן יד איבין אגנבי לם תקרבו אלא טועם אלהכון מן גמיע הדולי אין תלפהון פיהון עיב פיהון לם ירציצו ליכון: 26. וידבר

כב

25. משחתם - השחתתם, וכן בד. ג: עדמהון או תלפהון - נרדפים. ירצו - ירציצו = ב: ירתיצו. 27. תחת אמו - אחרי אמו, וכן ב, כת"א (בתר אמה), ד: תחת אמו - מתחת לאמו. 28. ושור או שה - תרגם בלשון נקבה, וכן ב, כתרנום רס"ג, אך בהמשך המשיך תרגומו בלשון זכר למילים אותו ואת בנו. ב המשיך בלשון נקבה: ליהא ולאבניהא. וכן גם ג, למילים אלה בלבד היה לו תרגום. לעומת זאת ד תרגם את כל הכתוב בלשון זכר, כבמקור.

כג

2. מקראי קדש - נקראים קודש, וכן ב. ג: אסמא קדוס - שמות קודש, וכן בהמשך. 7. מלאכת עבדה - תרגם כסמיכות נרדפים כבמקור העברי, וכן ב, וכן בפסוק 8. לעומת זאת תרגם ד בפסוקו במילה אחת, צנעא, ובפסוק 8 בצורת תמורה בלא קישור, צנעא כידמיה, ולא בצורת סמיכות, כפי שתרגמו אב, ורק להלן 25 תרגם כסמיכות. רס"ג תרגם סמיכות זאת לא כסמיכות נרדפים אלא כסמיכות של שתי מילים לא נרדפות.

אֱלֹהִים כִּי-תֵבְאוּ אֶל-הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם וּקְצַרְתֶּם
 אֶת-קְצִירָהּ וְהִבַּאתֶם אֶת-עֹמֶר
 רֵאשִׁית קְצִירְכֶם אֶל-הַכֹּהֵן:
 וְהֵנִיף אֶת-הָעֹמֶר לִפְנֵי יְהוָה
 לְרִצְוֹנְכֶם מִמַּחֲרַת הַשָּׁבֹת וְנִיפְנוּ
 הַכֹּהֵן: וַעֲשִׂיתֶם בַּיּוֹם הַנִּיפְכֶם
 אֶת-הָעֹמֶר כֶּבֶשׂ תְּמִים בֶּן-
 יָ שָׁנָתוֹ לַעֲלֹה לִיהוָה: וּמִנְחָתוֹ
 שְׁנֵי עֶשְׂרִינָם סֹלֶת בָּלוּלָה
 בַּשֶּׁמֶן אֲשֶׁה לִיהוָה רֵיחַ נִיחֹחַ
 וְנִסְכָּהּ יַיִן רְבִיעֵת הַהֵיזֶן: וְלֶחֶם
 וּקְלִי וּכְרָמָל לֹא תֹאכְלוּ עַד-
 עֵצֶם הַיּוֹם הַזֶּה עַד הִבִּיאֲכֶם
 אֶת-קֶרְבֶּן אֱלֹהֵיכֶם חֶקֶת עוֹלָם
 לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכָל מִשְׁבְּתֵיכֶם:
 וּסְפַרְתֶּם לָכֶם מִמַּחֲרַת
 הַשָּׁבֹת מִיּוֹם הִבִּיאֲכֶם אֶת-
 עֹמֶר הַתְּנוּפָה שִׁבְעַת שַׁבְּתוֹת
 תְּמִימֹת תִּהְיֶינָה: עַד מִמַּחֲרַת
 הַשָּׁבֹת הַשְּׁבִיעִת תִּסְפְּרוּ
 חֲמִשִּׁים יוֹם וְהִקְרַבְתֶּם מִנְחָה
 חֲדָשָׁה לִיהוָה: מִמִּוִּשְׁבְּתֵיכֶם
 תִּבְיֹאוּ | לֶחֶם תְּנוּפָה שְׁתֵּים
 שְׁנֵי עֶשְׂרִינָם סֹלֶת תִּהְיֶינָה
 חֶמֶץ תֹּאפִינָה בְּכֹורִים לִיהוָה:
 וְהִקְרַבְתֶּם עַל-הַלֶּחֶם שִׁבְעַת
 כֶּבֶשִׂים תְּמִימִם בְּנֵי שָׁנָה וּפָר
 בֶּן-בָּקָר אֶחָד וְאִילָם שְׁנַיִם יִהְיוּ
 עֹלָה לִיהוָה וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם

אֲשֶׁה רֵיחַ-נִיחֹחַ לִיהוָה:
 וַעֲשִׂיתֶם שְׁעִיר-עֲזִים אֶחָד
 לַחֲטָאת וּשְׁנֵי כִבְשִׂים בְּנֵי שָׁנָה
 לְזֹבֵחַ שְׁלָמִים: וְהֵנִיף הַכֹּהֵן |
 אֹתָם עַל לֶחֶם הַבִּכּוּרִים תְּנוּפָה
 לִפְנֵי יְהוָה עַל-שְׁנֵי כִבְשִׂים
 קֹדֶשׁ יִהְיוּ לִיהוָה לַכֹּהֵן:
 וְקִרְאתֶם בַּעֲצֵם | הַיּוֹם הַזֶּה
 מִקְרָא-קֹדֶשׁ וַיְהִי לָכֶם כָּל-
 מִלֻּאכַת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ
 חֶקֶת עוֹלָם בְּכָל-מוִשְׁבְּתֵיכֶם
 לְדֹרֹתֵיכֶם: וּבְקִצְרְכֶם אֶת-
 קְצִיר אֲרֻצְכֶם לֹא-תִכְלֶה פֶּאֶת
 שְׂדֶךְ בַּקִּצֹּר וּלְקַט קְצִירָהּ לֹא
 תִלְקֹט לַעֲנִי וּלְגֵר תַּעֲזֹב אֹתָם
 אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

מִלֻּאכָה לֹא תַעֲשׂוּ בַּעֲצֵם הַיּוֹם
 הַזֶּה כִּי יוֹם כְּפָרִים הוּא לְכַפֵּר
 עֲלֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:
 כִּי כָל-הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר לֹא-תַעֲנֶה
 בַּעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה וְנִכְרְתָה
 לַמַּעֲמִיָּה: וְכָל-הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר
 תַּעֲשֶׂה כָל-מִלֻּאכָה בַּעֲצֵם
 הַיּוֹם הַזֶּה וְהִאֲבַדְתִּי אֶת-
 הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִקֶּרֶב עַמִּי: כָּל-
 מִלֻּאכָה לֹא תַעֲשׂוּ חֶקֶת עוֹלָם
 לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכָל מִשְׁבְּתֵיכֶם:
 לִבְ שַׁבַּת שַׁבְּתוֹן הוּא לָכֶם וַעֲנִיתֶם
 אֶת-נַפְשֹׁתֵיכֶם בַּתְּשֻׁעָה לַחֲדָשׁ
 בַּעֲרֹב מַעֲרֹב עַד-עֹרֵב תִּשְׁבַּתוּ
 שַׁבְּתֵיכֶם:

חמישי

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר:
 דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
 בַּחֲדָשָׁה עֶשֶׂר יוֹם לַחֲדָשׁ
 הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה חַג הַסֻּכּוֹת
 שִׁבְעַת יָמִים לִיהוָה: בַּיּוֹם
 הָרִאשׁוֹן מִקְרָא-קֹדֶשׁ כָּל-
 מִלֻּאכַת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ:
 שִׁבְעַת יָמִים תִּקְרִיבוּ אֲשֶׁה
 לִיהוָה בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי מִקְרָא-
 קֹדֶשׁ וַיְהִי לָכֶם וְהִקְרַבְתֶּם
 אֲשֶׁה לִיהוָה:

ט

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה
 לֵאמֹר: אֲךָ בַּעֲשׂוֹר לַחֲדָשׁ
 הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה יוֹם הַכְּפָרִים
 הוּא מִקְרָא-קֹדֶשׁ וַיְהִי
 לָכֶם וַעֲנִיתֶם אֶת-נַפְשֹׁתֵיכֶם
 וְהִקְרַבְתֶּם אֲשֶׁה לִיהוָה: וְכָל-

כ

שישי

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר:
 דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
 בַּחֲדָשָׁה עֶשֶׂר יוֹם לַחֲדָשׁ
 הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה חַג הַסֻּכּוֹת
 שִׁבְעַת יָמִים לִיהוָה: בַּיּוֹם
 הָרִאשׁוֹן מִקְרָא-קֹדֶשׁ כָּל-
 מִלֻּאכַת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ:
 שִׁבְעַת יָמִים תִּקְרִיבוּ אֲשֶׁה
 לִיהוָה בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי מִקְרָא-
 קֹדֶשׁ וַיְהִי לָכֶם וְהִקְרַבְתֶּם
 אֲשֶׁה לִיהוָה עֲצֹרָה הוּא כָּל-
 מִלֻּאכַת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: אֱלֹהִי
 מוֹעֲדֵי יְהוָה אֲשֶׁר-תִּקְרְאוּ
 אֹתָם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ לַהֲקִיב

תלקיט לל פקיר ולל גאריב תתרוך ליהון אנא אללה אלהכון:

23. וידבר - וכלם אללה אילא מוסה קאיילא: 24. דבר - כאלים אלא בנין ישראל קאיילא פי שהר סאביע פי ואחיד לישחר יכון ליכון בטאליה דכראן תגלבא מסמא קדוס: 25. כל - גמיע צנעית כדמיה לם תצנעו ותקרבו קרבאן קדאם אללה: 26. וידבר - וכלם אללה אלא מוסה קאיילא: 27. אך - פקט פי עשרה לישחר סאביע האדא יום גפראן הוא מסמא קדוס יכון ליכון ותסומו אלא נפסכון ותקרבו קרבאן קדאם אללה: 28. וכל - וגמיע צנעא לם תצנעו פי עצמיית אליום האדא אין יום גפראן הוא ליגפיר עליכון קדאם אללה אלהכון: 29. כי - אין גמיע נפס אלדי לם תצום פי עצמיית אליום האדא ותנקיטיע מן קומהא: 30. וכל - וגמיע נפס אלדי תצנע גמיע צנעא פי עצמיית אליום האדא ואהליך אלא דאליך נפס מן מאבין קומהא: 31. כל - גמיע צנעא לם תצנעו רסמית דהר לאגילכון פי גמיע מגלסכון: 32. שבת - סבת בטאליה הוא ליכון ותסומו אלא נפסכון פי תסעה לישחר פיל עישא מן אלעישא חיתא אלעישא תבטלו אבטלכון:

33. וידבר - וכלם אללה אלא מוסה קאיילא: 34. דבר - כאלים אלא בנין ישראל קאיילא פי כמסתעשר יום לשהר אלסאביע האדא עיד מצאלת סבע אייאם קדאם אללה: 35. ביום - פי יום אלאוולאני מסמא קדוס גמיע צנעית כדמיה לם תצנעו: 36. שבעת - סבע איאם תקרבו קורבן קדאם אללה פי יום אלתאמין מסמא קדוס יכון ליכון ותקרבו קרבן קדאם אללה גמיעיה היא גמיע צנעית כדמיה לם תצנעו: 37. אלה - הדולי אעייאר אללה אלדי תסאמו ליהון מסמא קדוס ליקריב קורבן קדאם אללה סעידיה

אלארץ אלדי אנא עטי ליכון ותחצדו אלא חצידהא ותגיבו אלא אלגימיר אוולת חצדכון אלא אלכאדים: 11. והניף - ויחרף אלא אלגימיר קדאם אללה לרצכון מן תאני יום אלעיד יחרכו אלכאדים: 12. ועשיתם - ותצנעו פי יום תחריכון אלא אלגימיר כרופ כאמיל איבין סנתו לסעידיה קדאם אללה: 13. ומנחתו - והדייתו תנין עשורא סמיד מלתותיה פיל זית קרבן קדאם אללה ינקיביל בירצה ומסגו כמר ריביע אלקיסית: 14. ולחם - וטועם ומשווי ופריך לם תאכלו חיתא עצמית אליום האדא חיתא מגיבכון אלא קרבן אלהכון רסמית דהר לאגילכון פי גמיע מגלסכון: 15. וספרתם - ותעידו ליכון מן תאני יום אלעיד מן יום מגיבכון אלא גימיר תחריכה (רפעה) סבע סבועא כמלאת יכונו: 16. עד - חיתא מן תאני יום אלעיד סאביע תעידו כמסין יום ותקרבו הדייה גדידיה קדאם אללה: 17. ממשבתיכם - מן מגלסכון תגיבו טועם תחריכה רגיפין תנין עשורה סמיד יכונו כאמיר ינכיבו סביק קדאם אללה: 18. והקרבתם - ותקרבו עלא אלטועאם סבע כוורף כמלין בנין סאניה וראתו פאלו בקר ואחיד וכבוש תנין יכונו סעידיה קדאם אללה והדייתו ומסגהון קורבן ינקיביל בירצה קדאם אללה: 19. ועשיתם - ותצנעו עתות מאעיז ואחיד לכוויה ותנין כוורף בנין סניה לדבח אלאסלאיים: 20. והניף - ויחרף אלכאדים ליהון עלא טועם אלסאביק תחריכה (רפעה) קדאם אללה עלא תנין כוורף קדוס יכונו קדאם אללה לל כאדים: 21. וקראתם - ותסאמו פי עצמיית אליום האדא מסמא קדוס יכון ליכון גמיע צנעית אלכדמיה לם תצנעו רסמית דהר פי גמיע מגלסכון לאגילכון: 22. ובקצרכם - ופי חצידכון אלא חציד ארצכון לם תכאמיל גאהית חקלתך פי חצידך ולקטית חצידך לם

מכן כתב מעל השורה: רפעה - הרמה. 16. ממחרת השבת - מן היום השני של החג, וכן בגד, כפירוש רש"י. ממחרת יום טוב, כהלכה היהודית, ובניגוד לפירוש הקראים. 17. שתיים - שתי כיכרות, וכן ג, כת"א (תרתין גריצן). בכורים - מוקדמים. ב: אבכאיר. ד: בכור. וכן להלן. 19. שעיר - עתות = בד: עתוד. 21. וקראתם - ותקראו בשם, וכן ד. ב: ותנאדו - ותקראו. 27. ועניתם - ותסומו = ב: ותצומו - ותצומו, כפירוש רש"י. וראה לעיל. ד: ותעדכו - ותענו, וכן בפסוק 29. 34. חג הסכות - וכן ב: עיד אלמצל, וכן ג. ד: חג אלמצל, כתרנום רס"ג: חג אלמצל. ונקט לשון רבים, מצלאת, להתאימו לריבוי

צנאעה מכסב - מלאכה שתפיקו ממנה רווח. וראה קאפח 1984, עמ' קמג. על סמיכויות הנרדפים ותרגומיהן, ראה אבישור 1977. 10. עמר - וכן בד, כתרנום רס"ג: גמר, שהוא שם טידה. ג: כום - ערמה. 14. ולחם - וכן בד. ג: ולכו, כתרנום רס"ג: ולכוא. וקלי - וצלו בלהבת אש, כדרך שצולים את השיבולים בגרעיניהן במורה עד היום. וכרמל - וכן בד, כפי שתרנום רס"ג: ופריכא, והן שיבולים שטמוללים אותן בידיים כדי להפריד את הגרעינים מן המזין. וכן תרנום רס"ג את "אביב" (ויקרא ב 14). ג: לאיין - רך, וראה רד"ק. 16. התנופה - תחילה תרנום תחריכה, וכן בד, כתרנום רס"ג, אלתחרף, ולאחר

אֲשֶׁה לַיהוָה עֹלָה וּמִנְחָה זֶבַח
 לַח וְנִסְכִּים דְּבַר-יוֹם בְּיוֹמוֹ מִלֶּבֶד
 שַׁבָּתַת יְהוָה וּמִלֶּבֶד מִתְּנוּתֵיכֶם
 וּמִלֶּבֶד כָּל-נִדְרֵיכֶם וּמִלֶּבֶד כָּל-
 נִדְבָתֵיכֶם אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לַיהוָה:
 לט אַךְ בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ
 הַשְּׁבִיעִי בְּאַסְפְּכֶם אֶת-תְּבוּאֹת
 הָאָרֶץ תַּחֲגּוּ אֶת-חַג-יְהוָה
 שִׁבְעַת יָמִים בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן
 שַׁבָּתוֹן וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי שַׁבָּתוֹן:
 מ וּלְקַחְתֶּם לָכֶם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן
 פָּרִי עֵץ הָדָר כַּפֹּת תְּמָרִים וְעֵנָף
 עֵץ-עָבֹת וְעֵרְבֵי-נָחַל וּשְׂמַחְתֶּם
 לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם שִׁבְעַת
 מא יָמִים: וַחֲגַתֶּם אֹתוֹ חַג לַיהוָה
 שִׁבְעַת יָמִים בַּשָּׁנָה חֻקַּת עוֹלָם
 לְדֹרֹתֵיכֶם בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי
 מב תַּחֲגּוּ אֹתוֹ: בַּסֶּכֶת תִּשְׁבּוּ
 שִׁבְעַת יָמִים כָּל-הָאֲזֹרַח
 מג בְּיִשְׂרָאֵל יִשְׁבּוּ בַּסֶּכֶת: לְמַעַן
 יִרְעוּ דֹרֹתֵיכֶם כִּי בַּסֶּכֶת
 הוֹשַׁבְתִּי אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 בְּהוֹצִיאִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 מד אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: וַיְדַבֵּר
 מֹשֶׁה אֶת-מַעְרֵי יְהוָה אֶל-בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל:

שבועי כדא וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: ס
 ב צוֹ אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ אֵלֶיךָ
 שֶׁמֶן זֵית זָךְ כֹּתִית לַמֶּאֱוֹר

ג לַהֲעֹלֹת נֵר תָּמִיד: מִחוּץ
 לַפֶּרֶכֶת הָעֹדֶת בְּאֹהֶל מוֹעֵד
 יַעֲרֹךְ אֹתוֹ אֹהֶרֶן מַעֲרֹב עוֹד-
 בֶּקֶר לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד חֻקַּת
 ד עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם: עַל הַמִּנְרָה
 הַטְּהִירָה יַעֲרֹךְ אֶת-הַנְּרוֹת לִפְנֵי
 יְהוָה תָּמִיד:

ה וּלְקַחְתָּ סֹלֶת וְאִפִּיתָ אֹתָהּ
 שֶׁתִּים עֲשֶׂהָ חִלּוֹת שְׁנֵי
 עֶשְׂרִינִים יִהְיֶה הַחִלָּה הָאֶחָת:
 ו וּשְׂמַת אוֹתָם שֶׁתִּים מַעֲרֹכּוֹת
 שֶׁשׁ הַמַּעֲרֹכֶת עַל הַשִּׁלְחָן
 ז הַטְּהִיר לִפְנֵי יְהוָה: וְנָתַתְּ עַל-
 הַמַּעֲרֹכֶת לִבְנֶה זֶכֶה וְהִיתָה
 לֶלֶחֶם לַאֲזִכָּרָה אֲשֶׁה לַיהוָה:
 ח בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת
 יַעֲרֹכְנוּ לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד מֵאֵת
 בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם:
 ט וְהִיתָה לְאֹהֶרֶן וּלְבָנָיו וְאָכְלוּהוּ
 בַּמִּקּוֹם קָדֹשׁ כִּי קָדֹשׁ קְדָשִׁים
 הוּא לוֹ מֵאֲשֵׁי יְהוָה חֻקַּת-עוֹלָם:
 י וַיֵּצֵא בֶן-אֲשֶׁה יִשְׂרָאֵלִית
 וְהוּא בֶן-אִישׁ מִצְרִי בְתוּךְ
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּנָּצוּ בַּמַּחֲנֶה בֶן
 הַיִּשְׂרָאֵלִית וְאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי:
 יא וַיִּקֶּב בֶּן-הָאִשָּׁה הַיִּשְׂרָאֵלִית
 אֶת-הַשֵּׁם וַיִּקְלָל וַיְבִיאוּ אֹתוֹ
 אֶל-מֹשֶׁה וְשֵׁם אָמּוֹ שְׁלֹמִית
 יב בֶּת-דְּבָרִי לַמַּטֵּה-דָן: וַיִּנְיַחְהוּ

בַּמִּשְׁמֵר לַפָּרֹשׁ לָהֶם עַל-פִּי
 יְהוָה:

יג וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר:
 יד הוֹצֵא אֶת-הַמִּקְלָל אֶל-מִחוּץ
 לַמַּחֲנֶה וּסְמְכוּ כָל-הַשְּׂמָעִים
 אֶת-יְדֵיהֶם עַל-רֹאשׁוֹ וּרְגָמוֹ
 טו אֹתוֹ כָּל-הָעֵדָה: וְאֶל-בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר אִישׁ אִישׁ
 כִּי-יִקְלָל אֱלֹהֵיו וּנְשָׂא חֲטָאוֹ:
 טז וְנִקֵּב שֵׁם-יְהוָה מוֹת יוּמָת
 רָגוֹם יִרְגְּמוּ-בּוֹ כָּל-הָעֵדָה כָּגֹר
 כְּאֲזֹרַח בְּנִקְבוֹ-שֵׁם יוּמָת:
 זי וְאִישׁ כִּי יִכֶּה כָּל-נֶפֶשׁ אָדָם
 יח מוֹת יוּמָת: וּמִכָּה נֶפֶשׁ-בְּהֵמָה
 יט וּשְׁלֹמָנָה נֶפֶשׁ תַּחַת נֶפֶשׁ: וְאִישׁ
 כִּי-יִתֵּן מוֹם בַּעֲמִיתוֹ כְּאִשֶּׁר
 כ עָשָׂה כֵּן יַעֲשֶׂה לוֹ: שֹׁבֵר תַּחַת
 שֹׁבֵר עֵץ תַּחַת עֵץ שֵׁן תַּחַת שֵׁן
 כא כְּאִשֶּׁר יִתֵּן מוֹם בָּאָדָם כֵּן יִתֵּן
 כב וּמִכָּה אָדָם יוּמָת: מִשְׁפָּט אַחֵד
 יִהְיֶה לָכֶם כָּגֹר כְּאֲזֹרַח יִהְיֶה
 כג כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: וַיְדַבֵּר
 מֹשֶׁה אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיּוֹצִיאוּ
 אֶת-הַמִּקְלָל אֶל-מִחוּץ לַמַּחֲנֶה
 וּרְגָמוּ אֹתוֹ אֲבָן וּבְנֵי-יִשְׂרָאֵל
 עָשׂוּ כְּאֲשֶׁר צֻוָּה יְהוָה אֶת-
 מֹשֶׁה:

ז

ליטועאם לבכורה קרבן קדאם אללה: 8. ביום - פי יום אלסבת פי יום אלסבת יציפו קדאם אללה דאיימאן מן ענד בנין ישראל אחד אלדהר: 9. והיתה - ותכון לאהרון ולבנינו ויאכלו פי מכאן מקדאס אין כאץ אלאקדאס הוא לו מן קוראבין אללה ריסיס דהר: 10. ויצא - וכרג איבין אמרה בינית ישראל והוא איבין רגאל מצרי פי וצט בנין ישראל ותכצמו פיל מחאט איבין אמרה בינית ישראל ורגול איבין ישראל: 11. ויקב - ופסר איבין אמרה בינית ישראל אלא אלאיסיס ושתם וגאבו אלו אלא מוסה ואיסיס אמו שלמית בינית דברי לסיביט דן: 12. ויניחהו - וחאטו פיל חבס ליתפסר ליהון עלא קול אללה:

13. וידבר - וכלם אללה אלא מוסה קאילא: 14. הוצא - כריג אלא אלמשאטים אלא מן ברא לימחט ויסנדו גמיע סמעין אלא ידיהון עלא ראסו וירגמו אלו גמיע גומעה: 15. ואל - ואילא בנין ישראל תכלים קאילא רגול רגול אין ישאטים אילהו ויקבל כטיתו: 16. ונקב - ואלביפסיר איסיס אללה קתל יקתל רגם וירגמו פי גמיע אלגומעה כיל גאריב כיל מאלך פי תפסירו איסיס יקתל: 17. ואיש - ורגול אין יצרוב גמיע נפס אנסאן קתל יקתל: 18. ומכה - וצאריב נפס בהימיה יוופיהא נפס תמן נפס: 19. ואיש - ורגול אין יגעל עיב פי רפיקו כאלדי ציניע כידא ינציניע לו: 20. שבר - כיסיר תמן כיסיר עין תמן עין סין תמן סין כאלדי יגעל עיב פיל אנסאן כידא ינגיעיל פי: 21. ומכה - וצאריב בהימיה יוופיהא וצאריב אנסאן יקתל: 22. משפט - חיכים ואחיד יכון ליכון כיל גאריב כיל מאלך יכון אין אנא אללה אלהכון: 23. וידבר - וכלם מוסה אלא בנין ישראל ואכרגו אלא אלמשאטים אלא מן ברא לימחאט ורגמו אלו חגר ובנין ישראל צינעו כאלדי ווצא אללה אלא מוסה:

והדייה דבת ואמסייג אמר יום פי יומו: 38. מלבד - מן גיר בטאלת אללה ומנגיר עטאייטכון ומנגיר גמיע נדורתכון ומן גיר גמיע סכייטכון אלדי תגעלו קדאם אללה: 39. אך - פקט פי כמסתעשר יום לשחר סאביע פיתגמעכון אלא מגאלית אלארץ תעאידו אלא עיד קדאם אללה סבע אייאם פי יום אלאוולאני בטאליה ופי יום אלתאמין בטאליה: 40. ולקחתם - ותאכדו ליכון פי יום אלאוולאני תמר סגר מפתכיר <קליב נכל> וגיעין סגר אס מעפור וספסף וואדי ותפרחו קדאם אללה אלהכון סבע אייאם: 41. וחגתם - ותעאידו אלו עיד קדאם אללה סבע אייאם פיל סאניה רסמית דהר לאגייילכון פי שחר סאביע תעאידו אלו: 42. בסכת - פיל מצאלת תגלסו סבע אייאם גמיע מאלך פי ישראל יגלסו פיל מצאלת: 43. למען - לאגל יערפו אגייילכון אין פיל מצאלת גלסת אלא בנין ישראל פי כרוגי ליהון מן ארץ מצר אנא אללה אלהכון: 44. וידבר - וכלם מוסה אלא סאפית אעייאר אללה אלא בנין ישראל:

כד

1. וידבר - וכלם אללה אלא מוסה קאילא: 2. צו - וואצי אלא בנין ישראל ויאכדו אליך זית זתון ראייק מדקוק ליצוו לישעלו סיריג דאיימן: 3. מחוץ - מן ברא לפארדית אלשהאדיה פי כימית מיעאד יציף אלו אהרון מן אלעישא חיתא עיבית קדאם אללה דאיימן רסמית דהר לאגייילכון: 4. על - עלא מנארה דכייה יציף אלא סיריג קדאם אללה דאיימאן: 5. ולקחת - ותאכדו סמיד ותכביו ליהא תנעשר בראזיק תנין עשורה יכון ברזקא ואחדיה: 6. ושמת - ותגעל ליהון תנתין צפאת סתיה צאפיה עלא סיפרא דכייה קדאם אללה: 7. ונתת - ותגעל עלא צאפיה לבאניה ראייקה ותכון

משולש, קלוע. 44. את מעדי ה' - את סדר מועדי ה', כת"א (ית סדר מועדי דה').

כד

2. נר - מנורות, וכן ג. ב: צו - אור. ד: אצוויה - אורות. 7. לאזכרה - לקטורתה. וכן בג: ליל בכור. ד: ליבכור או לדוכראן - לקטורת או לזיכרון. 10. אשה ישראלית - בת ישראל, וכן ב, כת"א. ד: אליהודיה - היהודיה. וכן בהמשך. 11. ויקב - ופירש - נקב בשם ה', וכן ב, כת"א (ופירש), וכפירוש רש"י: כתרנומו ופירש (סנהדרין סז). שנקב שם המיוחד וגדף, והוא שם המפורש ששמע מסיני. ג: וסב - וקילל, כתרנום רס"ג: וסב. 17. יכה - בד: יקתול - נרדפים, וכן בהמשך. 18. תחת - במחיר, וכן ב. ד: עוואין. ג: עוואין תמן.

העברי סוכות. 38. שבתת - שבתות (ממלאכה). כד: סבות - שבתות. 40. פרי עץ הדר - פרי עץ מוכחר, נהדר - תרגום מילולי, וכן בגד. התרגומים החלביים לא נקטו לשון אתרוג, כת"א (אתרוגין), ולא כתרנום רס"ג: מן תמר שגר אלאתרג - מפרי עץ האתרוג. התרגום הארמי לתורה המיוחס ליונתן השתמש בשני תרגומים: פירי אילן משבח תרוגין. והתרגומים החלביים השתמשו בכתרגום ראשון. על "פרי עץ הדר", תרגומיו ופירושו, ראה אבישור 1989, עמ' 135-139. כפת תמרם - ליבת עץ התמר, וכן בגד, כתרנום רס"ג: ומן לב אלנל. וענף עץ עבת - וענף עץ הדס קלוע, וכן ב, כתרנום רס"ג: ומן אגצאן עוד אלאם עלי צנעה אלצפר, כפירוש רש"י: שענפיו קלועים כעבותות וכחבלים, והוה הדס העשוי כמין קליעה. גד: ונוצין סגאר מתלאת - וענפי עץ

המרכז העולמי למורשת יהדות ארם-צובא (חלב)

תל-אביב תשס"ו - 2005